

Mayıs Girdi Heralde

— ercaga · 03 Mayıs 2016

Rüzgarlar som ışıklarını son kez yayıyordu sırma saçlarına yeryüzünün beyhude vakitlerde
Küçük bir kız çocuğu saçlarını tarıyordu hayal ettiği umut dünyalarının üstüne geceye yaklaşan son
saatlerde Hazırlanıyordu ateşler üstlerinden atlamak için sabırsızlanan insan topluluklarını görür gibi
sallanıyor Rum balıkçılar son lüferlerini yakalarken boğazdan dini bir ayın misali son kez çıkarttı
istavrozlarını Sokaklarda dilenciler kirli bedenleriyle toplarken son paralarını akşam doğmak
üzere tüketiyor istikhaklarını Bir yaşlı memur yaşadığı kötülüklerin ararken meydana geliş saiklerini
Düşmeye yakın olduğumuz anlarda bütün gücümüzle aradığımız
yaşama sarılış nispetindeki sonsuzluk faiklerini Yaşama güzelliklerini öldürüp bizi üzüntülere garkeden
esatirlerin yok oluşlarının faillerini Bir konçertonun son kısımlarında hafif tınılarla
nefesini arttıran Johann Sebastian Bach ezgilerini Bir edebi metinde yararlanılan en zarif
imgelerin arasında narince ışıdayan Henry Bergson sezgilerini Arayarak mayıs girdi heralde
benim vehmim hala son nisan yağmurunda kıpırdıyor Bir karınca taşıyordu
yükünü doğan Güneşin güçlü kollarının arasında sessizce ilerlerken arkasında yavruları Ateş
üstlerinden atlamak için insanlardan medet umarken unutmıştu yüreğinde savrulana
Görür gibiydi ateşin üstündeki bir kırlangıç pişti oynayan aylakların gırgırlarının son demlerini
Tüm umursamazlığıyla umursadığı dertlerin ışığında yokluğunu arayan bir işportacının açtığı
kapıları Aralayarak mayıs girdi heralde gönülleri verdiği hoşluk kısa kısa gülümsüyor
karanlıklardan aydınlığa Bulgaristanda bir halı satıcısı işlerinin kesatlığından bahsederken bir
Mayıs ayında selam verdi korkuyla karşısındaki ayana
Ali Kabuli Paşa bir Mayıs akşamı arz ediyordu Moskofun
durumunu mebuslara bir Meclis-i Ayan toplantısında Avcı taburlarının çılgınlıklarının yükseldiği bir akşam
saatinde korkan bir küçük çocuğun şaşkınlık kalibresinde Bir Mayıs sabahı otobüsü kaçıran bir genç
kızın bakışlarının sonsuzluğa takılan son saniyesinde Mayıs girdi heralde bütün
sistemlerin kavislerinden önemli bir evkaf memurunun vazifesinden Rüzgar durmuştu
kesilmişti velvellerin hüznün musikileri sarmıştı kainatın etrafını kupkuru tebessümlerle Küçük kız
çocuğu bırakmıştı saçlarını taramaya yatağında uyumaya çalışıyordu sıcak gecelerde
Mayıs girdi heralde ama hala bende yalnızlık ezgilerinin boş safhaları mütemediyen hakim.....